

Derfor er pålægget alene, at man får løst det problem, som jeg tror de fleste af os er enige om, nemlig at der altså er børn, som ikke får den fornødne psykologhjælp efterfølgende.

Så mener vi faktisk også, at det er vigtigt, når man taler national handleplan til beskyttelse mod seksuelle overgreb mod børn, at man forholder sig til den behandling, som vi har i kriminalforsorgen såvel som uden for kriminalforsorgen, af sædelighedsforbrydere eller folk, som har disse sygelige tendenser. Derfor har vi ikke kun stillet forslag om at udvide den behandling, som foregår inden for kriminalforsorgen, altså som en del af afsoningen, men egentlig også stillet forslag om, at vi forsøger at give nogle bedre muligheder for at få behandling, selv om man ikke er dømt. For det skulle jo gerne være sådan, at man kunne få behandling, selv om man ikke er dømt, og det kan man også.

Nu er jeg født og opvokset i en lille landsby, og jeg kan sådan set godt forstå, hvis man ikke har lyst til at gå ned til sin egen læge i sådan en lille landsby, ned til det lokale lægehus og bede om en henvisning for at få noget behandling i forhold til det, som man godt ved er perverterede tanker og lyster. Derfor foreslår vi, om man ikke kunne se på også at få lavet et henvisnings-system, så man måske kunne bevæge sig lidt væk fra sit eget lægehus og få henvisning fra nogle andre.

Men vigtigst er det nok i den her sammenhæng, at vi holder fast i, at den behandling, som vi har i kriminalforsorgen, skal udvides og forbedres hele tiden.

Når vi så kigger på hele spørgsmålet omkring sikkerhedsprocedure, hvor jeg har noteret mig, at Enhedslisten ønsker et andet navn for det – det har vi det fint med – så er det væsentligste her for os, at man forholder sig til risikoen derude. Vi skal ikke sige, hvordan man skal forholde sig til det, men vi skal kræve, at man påtager sig det ansvar, at man forholder sig til risikoen, og at man ikke privatiserer den frygt for både mistanke og den grænsesætning til den enkelte – desværre oftest mandlige – pædagog, som må gå og være bange for, hvad folk dog tænker, og hvor grænsen er. Det bør man forholde sig til som et kollegium.

Kl. 17.30

Afslutningsvis skal jeg sige, at for at imødekomme nogle af de betænkeligheder, Venstre har givet udtryk for, synes jeg, at vi under udvalgsarbejdet skal forholde os til, om vi vil invitere nogle særlige organisationer eller nogle sær-

lige eksperter enten til en decideret eksperthøring eller til at kommentere det beslutningsforslag, som foreligger. Det har vi jo alle muligheder for, og det synes jeg heller ikke skal skulle ad.

Så jeg vil godt kvittere for de mange positive tilkendegivelser, der er kommet, som jo også viser, at der er et flertal bestående af Dansk Folkeparti, Socialdemokratiet, SF, Enhedslisten, Kristeligt Folkeparti og Det Radikale Venstre, og det glæder mig meget. Jeg vil også tro, at det ikke kan komme til at genere hverken regeringen eller regeringspartierne voldsomt, for vi pålægger blot ministeren at gøre det, som ministeren gerne vil gøre.

Det synes jeg sådan set er udmærket, så har vi fast grund under fødderne, og så ved vi, hvad det er, der skal komme, og kommer der mere fra regeringens side, vil det kun være glædeligt.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Fru Sandy Brinck starter med at sige: Vi har ikke lagt os helt fast, og vi er jo sådan set faktisk enige. Når jeg så hører, at justitsministeren her siger, at vi er i gang, der bliver fremsat forslag i den her samling, og derefter hører hele fru Sandy Brincks fremstilling, så undrer jeg mig og siger: Hvad er problemet egentlig?

For handler det her ikke om, at det ønske, som fru Sandy Brinck har, netop er, at det fremsættes i den her samling, og det har fru Sandy Brinck fået lovning på? Fru Sandy Brinck lægger også vægt på, at hun ikke er helt klar over, om det nu er det helt rigtige med de her ni punkter. Jamen så lad os dog vente bare den ganske korte tid, før vi har det.

Så skal jeg i øvrigt imødekomme synspunktet om, at jo mere viden, vi kan få på området, jo bedre er det. Så jeg skal gerne støtte det, hvis vi kan få lavet nogle høringer på området.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg ser heller ikke noget problem. Det var sådan set også det, jeg sagde her i afslutningen, at der er et flertal, som vedtager det her beslutningsforslag, sådan som tilkendegivelserne har været i dag. Det anser jeg ikke for at kunne genere regeringen voldsomt, i og med at det blot pålægger regeringen at gøre det, som både justitsministeren og de to regeringspartiers ordførere har sagt man gerne vil, og derfor er der ikke noget problem.